

Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου ⁽¹⁾

Υπόθεση COMP/D1/29.373 — Visa International

(2000/C 293/16)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 31 Ιανουαρίου του 1977 η Ibanco Ltd, γνωστή από το 1979 ως Visa International, κοινοποίησε το διεθνές της σύστημα πληρωμών με κάρτα (καταστατικό και εσωτερικός κανονισμός) στην Επιτροπή ζητώντας είτε αρνητική πιστοποίηση είτε απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 3.
2. Η Επιτροπή, αφού πρώτα έστειλε μια επιστολή για να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο στις 29 Απριλίου 1985, κατόπιν προσφυγής της British Retail Consortium εξαιτίας του γνωστού διατραπεζικού τέλους που προβλέπεται από το διεθνές σύστημα πληρωμών της Visa International, άρχισε να ερευνά εκ νέου την περίπτωση της Visa και απέσυρε την εν λόγω επιστολή στις 4 Δεκεμβρίου 1992. Κατά την επανέναρξη αυτής της εξέτασης ελήφθη επίσης υπόψη η προσφυγή στις 23 Μαΐου 1997 της Eygocommerce, μιας εμπορικής εταιρείας χονδρικών και λιανικών πωλήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διεθνείς δραστηριότητες, η οποία αφορούσε εκτός των άλλων διάφορες πτυχές του συστήματος πληρωμών με κάρτα της Visa International.

2. ΤΑ ΜΕΡΗ

2.1. Visa International

3. Η Visa International Service association («Visa») είναι μια ιδιωτική εταιρεία κερδοσκοπικού χαρακτήρα η οποία είχε ως μέλη 21 000 χρηματοπιστωτικά ιδρύματα απ' όλο τον κόσμο. Η Visa, η έδρα της οποίας βρίσκεται στις ΗΠΑ, εκμεταλλεύεται το δίκτυο του συστήματος πληρωμών με κάρτα. Προς το σκοπό αυτό διαχειρίζεται εμπορικά σήματα, καθορίζει τους κανόνες του συστήματος, χορηγεί εγκρίσεις και παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης και συμψηφισμού μέσω ενός παγκόσμιου δικτύου ηλεκτρονικής επικοινωνίας, γνωστού ως VisaNet. Η ίδια η Visa δεν εκδίδει κάρτες Visa σε ιδιώτες ούτε συνάπτει συμβάσεις με εμπόρους για την αποδοχή της κάρτας Visa. Με αυτά τα θέματα ασχολούνται τα μέλη της που είναι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί, στα οποία είχε χορηγήσει σχετική άδεια η Visa.
4. Η Visa χωρίζει το έδαφος στο οποίο δραστηριοποιείται σε έξι περιοχές. Στην περιοχή ΕΕ, η οποία εκτός από την ΕΕ περιλαμβάνει τις χώρες ΕΖΕΣ, (που είναι η Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και η Νορβηγία), την Τουρκία, το Ισραήλ, την Κύπρο και τη Μάλτα. Στην περιοχή αυτή η Visa έχει πάνω από 5 000 μέλη. Τις αποφάσεις στην εν λόγω περιοχή τις λαμβάνει το περιφερειακό συμβούλιο των διευθυντών, το οποίο εκλέγεται κάθε δύο χρόνια από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που είναι μέλη της Visa στην περιοχή ΕΕ. Το περιφερειακό συμβούλιο ΕΕ είναι υπεύθυνο για τις ενδοπεριφερειακές υποθέσεις, όπως π.χ. για την έγκριση των περιφερειακών κανονισμών (π.χ. των περιφερειακών μελών που είναι εγκατεστημένα στην

περιοχή αυτή και για τον καθορισμό των εκάστοτε διατραπεζικών προμηθειών. Σε χώρες όπου υπάρχουν τα αποκαλούμενα εθνικά μέλη της Visa το συμβούλιο διευθυντών της ΕΕ έχει αναθέσει σε αυτά τα μέλη την ανάπτυξη και τη διαχείριση των προγραμμάτων της κάρτας Visa.

2.2. Τα μέλη της Visa

5. Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες μελών της Visa, αλλά κατά κανόνα όλες οι κατηγορίες των μελών είναι ανοικτές προς οποιοδήποτε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο έχει συσταθεί σύμφωνα με τους τραπεζικούς κανόνες που ισχύουν στη χώρα του και επιτρέπεται να δέχεται καταθέσεις όψεως. Εντούτοις, η Visa δεν θα πρέπει να αποδεχθεί τις αιτήσεις των υποψηφίων μελών που θα κριθούν από το συμβούλιο των διευθυντών ως ανταγωνιστές της εταιρείας.
6. Οι σημαντικότερες κατηγορίες μελών όσον αφορά τις κάρτες Visa στην ΕΕ είναι τα πλήρη μέλη και τα συνδεδεμένα μέλη. Ένα πλήρες μέλος εκδίδει κάρτες και μπορεί να χρησιμοποιήσει εμπόρους προκειμένου να ασκούν όλες τις σχετικές δραστηριότητες είτε άμεσα είτε βάσει σύμβασης με άλλα μέλη. Ένα συνδεδεμένο μέλος θα πρέπει να υποστηρίζεται από ένα πλήρες μέλος. Μπορεί να εκτελέσει όλες τις λειτουργίες ενός πλήρους μέλους σύμφωνα με τη συμφωνία που θα έχει συνάψει με αυτό. Μόνο τα πλήρη μέλη πληρώνουν προμήθεια στη Visa και έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν.
7. Σε ορισμένα κράτη μέλη υπάρχει ένα εθνικό μέλος της Visa. Πρόκειται για ένα πλήρες μέλος το οποίο ασκεί το δικαίωμα ψήφου μέσω των ιδιοκτητών του ή των μελών του και εκτελεί προγράμματα που έχουν σχέση με την κάρτα Visa. Τα μέλη αυτών των εθνικών μελών Visa είναι συνδεδεμένα μέλη. Στις ακόλουθες χώρες υπάρχουν εθνικά μέλη: Αυστρία (Visa Austria), Βέλγιο (Visa Belgique), Δανία (PBS), Φινλανδία (Luottokunta Kreditlag), Γαλλία (Groupement Carte Bleue), Λουξεμβούργο (VisaLux), Ισπανία (Sistema 4B και Visa Espana) και Σουηδία (Visa Sweden Association). Τα περισσότερα από τα εθνικά μέλη, εκτός από την Luottokunta, την PBS και την VisaLux, δεν ασχολούνται με την στρατολόγηση νέων μελών, αλλά ορισμένα από τα μέλη τους ασχολούνται με αυτή τη δραστηριότητα.
8. Όπως προαναφέρθηκε, η Visa έχει παραχωρήσει σε ορισμένα εθνικά μέλη το δικαίωμα να αναπτύξουν και να διαχειρίζονται προγράμματα καρτών Visa. Είναι όλα τους μέλη της Visa εκτός από την VisaLux στο Λουξεμβούργο και την Sistema 4B στην Ισπανία και αποκαλούνται εθνικά μέλη της Visa (national group members). Αυτά τα εθνικά μέλη έχουν το δικαίωμα να καθορίζουν κανόνες για την λειτουργία των προγραμμάτων Visa στη χώρα τους, στο βαθμό που οι κανόνες αυτοί δεν προσκρούουν στο καταστατικό και στον εσωτερικό κανονισμό της Visa.

⁽¹⁾ ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.

9. Τα εθνικά μέλη λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις χορήγησης αδειών για την έκδοση και την απόκτηση καρτών Visa στην επικράτεια τους. Η Visa διατηρεί το δικαίωμα να δεχθεί έναν επιλέξιμο χρηματοπιστωτικό οργανισμό ως άμεσο μέλος της Visa εάν το εθνικό μέλος για κάποιο λόγο δεν είναι πρόθυμο να χορηγήσει άδεια στο εν λόγω ίδρυμα για την άσκηση δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με την κάρτα Visa. Τα εθνικά μέλη θα πρέπει επίσης να δώσουν τη συγκατάθεσή τους για την εγκατάσταση αλλοδαπών υποκαταστημάτων στη χώρα τους (βλέπε επίσης παρακάτω). Το συμβούλιο διευθυντών της Visa ΕΕ μπορεί να εγκρίνει κατευθείαν τα νέα μέλη στις περιπτώσεις που τα εθνικά μέλη είχαν «απορρίψει αδικαιολόγητα» την αίτησή τους ή στις περιπτώσεις που τα εθνικά μέλη θελήσουν να εγκρίνει η ίδια η Visa τα νέα μέλη.

3. Η ΑΓΟΡΑ

3.1. Η λειτουργία του συστήματος πληρωμών με Visa

10. Η ανακοίνωση της Visa αφορά τη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών με κάρτα. Οι κάρτες Visa κατά γενικό κανόνα μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε σε ένα κατάστημα για την αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών είτε για την ανάληψη μετρητών από τράπεζες ή από μηχανήματα αυτόματης ανάληψης. Στην πρώτη περίπτωση είναι τέσσερις οι εμπλεκόμενοι: ο δικαιούχος της κάρτας Visa, η τράπεζα που την έχει εκδώσει, ο έμπορος λιανικής και η τράπεζα που τον στρατολογεί (η οποία ψάχνει για εμπόρους λιανικής οι οποίοι θα αποδέχονται την κάρτα) ⁽¹⁾. Στη δεύτερη περίπτωση είναι μόνο τρία τα εμπλεκόμενα μέρη, ο δικαιούχος της Visa, η τράπεζα που την έχει εκδώσει και η επιχείρηση εκμετάλλευσης του αυτόματου μηχανήματος.

11. Ο πελάτης πρέπει να συνάψει σύμβαση με μια τράπεζα ώστε να του εκδώσει την κάρτα με την οποία θα μπορεί να κάνει πληρωμές ή αυτόματες αναλήψεις. Η κάρτα αυτή χορηγείται συνήθως έναντι ενός ετήσιου τέλους το οποίο καταβάλλει ο κάτοχος της κάρτας στην τράπεζα που την εκδίδει. Εξάλλου, ο έμπορος λιανικής θα πρέπει να συνάψει μια σύμβαση με την τράπεζα με την οποία συνεργάζεται όσον αφορά τις πληρωμές του. Η σύμβαση αυτή εκτός των άλλων προβλέπει και την προμήθεια που θα πρέπει να καταβάλει ο έμπορος.

12. Μια πληρωμή με κάρτα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στάδια: i) ο δικαιούχος της κάρτας και ο έμπορος συμφωνούν όσον αφορά την τιμή κάποιου προϊόντος ή κάποιας υπηρεσίας η οποία ενδέχεται να περιλαμβάνει και μια πρόσθετη επιβάρυνση· ii) η κάρτα τροποποιείται μέσα σε μια συσκευή (π.χ. ένα τερματικό), η οποία ελέγχει την εγκυρότητα της κάρτας και εάν η συναλλαγή έχει προεγκριθεί από την εκδίδουσα τράπεζα (έγκριση)· iii) η συναλλαγή στη συνέχεια εκτυλίσσεται σε διαπραγματικό επίπεδο, όπου η τράπεζα του εμπόρου πληρώνει κατά κανόνα στην τράπεζα του κατόχου μια διαπραγματική προμήθεια· iv) η τράπεζα του εμπόρου ενδέχεται να επιβαρύνει τους πελάτες της με το σχετικό τέλος της συναλλαγής.

13. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι σε μια πληρωμή μπορεί να γίνει διάκριση ανάμεσα σε δύο υπηρεσίες, δηλαδή αφενός έχουμε την χορήγηση καρτών στους πελάτες και αφετέρου τη στρατολόγηση εμπόρων για την αποδοχή της κάρτας. Σε μια τετραμερή συναλλαγή και οι δύο υπηρεσίες παρέχονται συχνά από διαφορετικά ιδρύματα.

⁽¹⁾ Στο σύστημα αυτό ενδέχεται η τράπεζα που έχει εκδώσει τις κάρτες να είναι αυτή η οποία ψάχνει να βρει εμπόρους λιανικής. Σε μια τέτοια περίπτωση μειώνεται σε τρεις ο αριθμός των εμπλεκόμενων σε μια συναλλαγή, η οποία μπορεί να απεικονιστεί με ένα διάγραμμα τριών πλευρών.

14. Η ανάληψη μετρητών με κάρτα συνεπάγεται παρόμοιες ενέργειες με αυτές που αφορούν τις πληρωμές. Η βασική διαφορά είναι ότι δεν εμπλέκεται ο έμπορος σε μια τέτοια συναλλαγή αλλά η επιχείρηση εκμετάλλευσης του μηχανήματος αυτόματης ανάληψης μετρητών.

3.2. Η θέση της Visa στην αγορά

15. Εκτός από τη Visa, στην ευρωπαϊκή αγορά δραστηριοποιούνται προς το παρόν οι ακόλουθες μεγάλες διεθνείς εταιρείες που χρησιμοποιούν συστήματα πληρωμών με κάρτα: η Europay International και η MasterCard International (μέσω της Europay), η Japan Credit Bureau (JCB), η American Express και η Diners Club International. Η Europay (η οποία συνεργάζεται στενά με την MasterCard) είναι ο πιο σημαντικός ανταγωνιστής της Visa στην Ευρώπη. Μαζί η Visa και η Europay εκδίδουν το 90 % των διεθνών καρτών πληρωμής στην Ευρώπη. Η Visa (που κατέχει το 53 % περίπου) είναι γενικά ισχυρότερη από την Europay (περίπου το 33 %), αλλά υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα κράτη μέλη ⁽²⁾. Η Visa είναι ιδιαίτερα ισχυρή στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ισπανία, στη Γαλλία και στην Ιταλία. Η Europay αντίθετα είναι ισχυρότερη στη Γερμανία στις Κάτω Χώρες και στην Αυστρία.

16. Εκτός από τις διεθνείς εταιρείες καρτών πληρωμής υπάρχουν και διάφορες άλλες εθνικές εταιρείες καρτών πληρωμής στα διάφορα κράτη μέλη.

3.3. Ανταγωνισμός εντός του συστήματος

3.3.1. Η έκδοση των καρτών Visa

17. Στα περισσότερα κράτη μέλη οι κάρτες Visa εκδίδονται από διάφορες τράπεζες, οι οποίες είναι είτε πλήρη ή συνδεδεμένα μέλη είτε μέλη κάποιου εθνικού μέλους. Ο αριθμός των εκδοτών διαφέρει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Στη Φινλανδία υπάρχει μόνον ένας εκδότης καρτών Visa, το εθνικό μέλος Luottokunta. Σε ορισμένες χώρες, όπως η Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γαλλία, οι κάρτες Visa εκδίδονται επίσης και από υποκαταστήματα αλλοδαπών τραπεζών.

3.3.2. Στρατολόγηση εμπόρων για την αποδοχή της κάρτας Visa

18. Η Visa πραγματοποιεί τη στρατολόγηση αυτή σε κεντρικό επίπεδο κατά κανόνα, αλλά ο αριθμός των τραπεζών που πραγματοποιούν τη στρατολόγηση διαφέρει από χώρα σε χώρα. Για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχουν πολλές τράπεζες που πραγματοποιούν στρατολόγηση για λογαριασμό της Visa, ενώ στη Δανία υπάρχει μόνο μία (η PBS, η οποία πραγματοποιεί στρατολογήσεις τόσο για τη Visa όσο και για την Europay) όπως και στη Φινλανδία (η Luottokunta, η οποία πραγματοποιεί στρατολογήσεις τόσο για τη Visa όσο και για την Europay). Στα άλλα κράτη μέλη όπου υπάρχουν εθνικά μέλη της Visa (π.χ. στην Αυστρία, στο Βέλγιο, στην Ισπανία, στη Γαλλία και στη Σουηδία) τις στρατολογήσεις εμπόρων δεν τις πραγματοποιεί το εθνικό μέλος αλλά τα διάφορα μέλη του. Στην πράξη όμως η στρατολόγηση γίνεται συχνά από μία και μόνον εταιρεία. Στις Κάτω Χώρες για παράδειγμα η VSB International είναι η σημαντικότερη εταιρεία στρατολόγησης και

⁽²⁾ Θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας εξάλλου ότι οι κάρτες δεν διατίθενται σε ευρεία κλίμακα σε όλα τα κράτη μέλη. Για παράδειγμα, οι κάρτες πληρωμών χρησιμοποιούνται σε ευρεία κλίμακα στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γερμανία, στη Γαλλία και στην Ισπανία και λιγότερο στη Δανία, στη Φινλανδία, στην Αυστρία, στην Ελλάδα και στην Ιρλανδία.

στην Πορτογαλία η Unicr. Στο Βέλγιο εξάλλου, το 90 % των εργασιών αυτών γίνονται από την Bank Card Company.

4. ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

4.1. Γενικά

19. Η κοινοποίηση της Visa αφορά τους κανόνες και τις διατάξεις που διέπουν τη Visa και τα μέλη της (δηλαδή το διεθνές καταστατικό και τις εξουσιοδοτήσεις προς τα περιφερειακά συμβούλια διευθυντών), καθώς και όλες τις διεθνείς διατάξεις που αφορούν τις κάρτες πληρωμών Visa (δηλαδή τους διεθνείς κανόνες λειτουργίας, τους περιφερειακούς κανόνες λειτουργίας για την ΕΕ, τους κανόνες επίλυσης των διαφορών και τις προδιαγραφές για τις κάρτες και τα σήματα). Όλοι αυτοί οι κανόνες και όλες αυτές οι διατάξεις θα αναφέρονται στο εξής ως «οι κανόνες Visa».

20. Οι κανόνες Visa προσδιορίζουν κατά κύριο λόγο τη σχέση ανάμεσα στη Visa και στα μέλη της, δηλαδή στις τράπεζες που εκδίδουν κάρτες Visa και στις τράπεζες οι οποίες στρατολογούν εμπόρους για την αποδοχή της κάρτας Visa. Περιλαμβάνουν επίσης διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις ανάμεσα στα μέλη της Visa (τις σχέσεις ανάμεσα στις τράπεζες). Περιλαμβάνουν ακόμη και διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις ανάμεσα στις τράπεζες στρατολόγησης και στους εμπόρους (όπως είναι η απαγόρευση των διακρίσεων και ο κανόνας που προβλέπει ότι θα πρέπει να γίνονται αποδεκτές όλες οι κάρτες). Η Visa ισχυρίζεται ότι δεν επιθυμεί να προδιαγράψει τους κανονισμούς που θα διέπουν τις σχέσεις των τραπεζών που εκδίδουν κάρτες Visa και των δικαιούχων των καρτών αυτών πέραν των βασικών χαρακτηριστικών των προϊόντων της κάρτας Visa.

4.2. Ειδικές διατάξεις

4.2.1. Ο κανόνας απαγόρευσης των διακρίσεων

21. Η απαγόρευση των διακρίσεων που προβλέπεται από τους διεθνείς κανονισμούς που αφορούν τις κάρτες Visa παρεμποδίζει τους εμπόρους να επιβάλουν πρόσθετα τέλη με κάρτα Visa. Επιπλέον, ο κανόνας αυτός απαγορεύει στους εμπόρους να κάνουν εκπτώσεις στους καταναλωτές επειδή πληρώνουν με άλλο τρόπο, όπως π.χ. σε μετρητά. Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει στις χώρες στις οποίες έχει καταργηθεί με απόφαση των εθνικών αρχών ανταγωνισμού, όπως π.χ. στο Ηνωμένο Βασίλειο (για πιστωτικές κάρτες), στη Σουηδία και στις Κάτω Χώρες.

22. Υπάρχει ένας παρόμοιος κανόνας για την ανάληψη μετρητών: η τράπεζα στρατολόγησης απαγορεύεται να επιβάλει πρόσθετα τέλη για τις αναλήψεις στο ταμείο ή μέσω μηχανημάτων αυτόματης ανάληψης, εκτός εάν κάποιος τοπικός νόμος προβλέπει ρητά ότι ένα κράτος μέλος επιτρέπεται να επιβάλει ένα πρόσθετο τέλος.

4.2.2. Η αρχή των περιφερειακών αδειών

23. Τις κάρτες Visa μπορούν να τις εκδώσουν και να τις αποκτήσουν τα μέλη του συστήματος πληρωμών με κάρτα Visa, τα οποία διαθέτουν σχετική άδεια. Η Visa εφαρμόζει μια πολιτική περιφερειακών αδειών. Αυτό σημαίνει καταρχήν ότι το δικαίωμα των μελών της Visa να εκδίδουν κάρτες Visa και να στρατολογούν εμπόρους περιορίζεται στη χώρα όπου βρίσκεται το επίκεντρο των δραστηριοτήτων τους. Εντούτοις, υπό ορισμένους όρους, τα μέλη μπορούν να εκδίδουν κάρτες και να προβαίνουν και σε στρατολογήσεις και πέραν των συνόρων. Η Visa έχει αυξήσει σταδιακά τις δυνατότητες τέτοιων διασυνοριακών δραστηριοτήτων (βλέπε παρακάτω).

4.2.3. Οι κοινοποιηθέντες κανόνες σχετικά με τη διασυνοριακή έκδοση

24. Οι κανόνες της Visa υποχρεώνουν τις τράπεζες οι οποίες θέλουν να εκδώσουν κάρτες και εκτός της χώρας κατοικίας να χρησιμοποιούν προς το σκοπό αυτό τις θυγατρικές τους, οι οποίες θα μπορούσαν να γίνουν μέλη της Visa ανεξάρτητα από αυτές, ή μέσω της δημιουργίας αλλοδαπών υποκαταστημάτων στις περιοχές για τις οποίες ενδιαφέρονται. Υπάρχουν δύο εξαιρέσεις για τις οποίες δεν απαιτείται η ύπαρξη θυγατρικής εταιρείας ή υποκαταστήματος: πρώτον, οι τράπεζες στη χώρα όπου είναι εγκατεστημένες μπορούν να εκδίδουν κάρτες Visa σε όσους έχουν λογαριασμό κάρτας στις τράπεζες αυτές, χωρίς σχετική αίτηση, και δεύτερον, κάρτες Visa μπορούν να εκδοθούν στο όνομα των υπαλλήλων πολυεθνικών εταιρειών σε ολόκληρο τον κόσμο.

25. Κατά την σύσκεψη του περιφερειακού συμβουλίου διευθυντών ΕΕ στις 26 Μαΐου 2000 η Visa ενέκρινε τις τροποποιήσεις των κανόνων που αφορούν τις διασυνοριακές εκδόσεις, με τις οποίες καταργήθηκε η διάταξη που προέβλεπε ότι ένα μέλος Visa θα έπρεπε να είχε είτε μια θυγατρική είτε ένα υποκατάστημα σε ένα κράτος μέλος, για να πραγματοποιήσει διασυνοριακές εκδόσεις καρτών Visa. Προκειμένου να διατηρηθεί η ασφάλεια και η ποιότητα του συστήματος Visa, η Visa έχει θεσπίσει ορισμένους ελάχιστους κανόνες, όπως π.χ. αυτόν που προβλέπει ότι το δικαίωμα διασυνοριακής έκδοσης θα το έχουν τα μέλη που είναι ήδη καταξιωμένα (στη χώρα όπου βρίσκεται το επίκεντρο των δραστηριοτήτων τους ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα), που θα έχουν επιβάλει ένα επιχειρησιακό σχέδιο και θα πληρούν τους σχετικούς όρους. Η Visa δήλωσε ότι είναι πιθανόν, για τεχνικούς λόγους, οι τροποποιημένοι κανόνες σχετικά με τη διασυνοριακή έκδοση καρτών να μην αρχίσουν να ισχύουν πριν από την άνοιξη του 2000.

4.2.4. Οι τροποποιημένοι κανόνες σχετικά με τη διασυνοριακή στρατολόγηση

26. Οι κανόνες της Visa επιτρέπουν τη διασυνοριακή στρατολόγηση διεθνών αεροπορικών εταιρειών και ορισμένων άλλων κατηγοριών. Εντούτοις, από το 1994 το πρόγραμμα διασυνοριακής στρατολόγησης Visa ΕΕ επιτρέπει, υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που προαναφέρθηκαν σχετικά με τη διασυνοριακή έκδοση καρτών, στις τράπεζες να προβαίνουν σε διασυνοριακές στρατολογήσεις εμπόρων χωρίς να υπάρχει κάποια θυγατρική ή κάποιο υποκατάστημα στη σχετική περιοχή. Αρχικά το πρόγραμμα αυτό περιοριζόταν σε ορισμένες κατηγορίες διεθνών εταιρειών, όπως είναι οι εταιρείες ενοικίασης αυτοκινήτων, τα ξενοδοχεία και οι εταιρείες φερμιπότ και κρουαζιερόπλοιων. Από την 1η Ιανουαρίου 1999 η Visa επιτρέπει τη διασυνοριακή στρατολόγηση για όλες τις κατηγορίες των διεθνών εμπόρων, δηλαδή για εμπόρους που να δραστηριοποιούνται σε δύο τουλάχιστον χώρες στην περιοχή ΕΕ της Visa.

27. Κατά τη σύσκεψη του περιφερειακού συμβουλίου διευθυντών ΕΕ που έγινε στις 16 Μαΐου 2000 συμφωνήθηκε να καταργηθεί ο όρος που προέβλεπε ότι ο έμπορος που στρατολογείται πέραν των συνόρων θα πρέπει να διατηρεί καταστήματα σε περισσότερες της μιας χώρες. Οι σχετικές τροποποιήσεις των περιφερειακών κανόνων λειτουργίας της Visa ΕΕ εγκρίθηκαν από την εκτελεστική επιτροπή της Visa ΕΕ κατά την συνεδρίασή της της 7ης Ιουλίου 2000. Οι τροποποιημένοι κανόνες σχετικά με τη διασυνοριακή στρατολόγηση θα αρχίσουν να ισχύουν από την 1η Οκτωβρίου 2000.

4.2.5. Στρατολόγηση εμπόρων και έκδοση καρτών

28. Παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τους κανόνες της Visa τα πλήρη μέλη έχουν τυπική υποχρέωση να εκδίδουν κάρτες και να στρατολογούν εμπόρους, στην πράξη η Visa δεν υποχρεώνει τα μέλη της να προβαίνουν σε στρατολογήσεις. Εντούτοις, εάν αυτά θέλουν να στρατολογήσουν εμπόρους, πριν αρχίσουν να στρατολογούν σε μια συγκεκριμένη χώρα τα μέλη θα πρέπει να έχουν εκδώσει πρώτα ένα σημαντικό αριθμό καρτών. Ο σχετικός αριθμός καθορίζεται ανά περίπτωση με βάση τον αριθμό των καρτών που είχαν εκδοθεί μέχρι τότε στην εν λόγω χώρα από άλλα μέλη της Visa καθώς και τις δυνατότητες που υπάρχουν για την έκδοση καρτών Visa εντός αυτής της αγοράς. Επιπλέον, λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος και οι δυνατότητες των υποψήφιων μελών. Η Visa πιστεύει ότι προκειμένου να διαπιστώσει εάν έχει εκδοθεί επαρκής αριθμός καρτών πριν επιτραπούν οι διασυννοιακές στρατολογήσεις, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι κάρτες που έχουν εκδοθεί σε μια χώρα της περιοχής ΕΕ της Visa.

4.2.6. Αποδοχή όλων των καρτών

29. Οι έμποροι θα πρέπει να αποδέχονται όλες τις έγκυρες κάρτες που φέρουν το σύμβολο της Visa ή της Visa Electron οι οποίες χρησιμοποιούνται κανονικά για πληρωμές. Η Visa πιστεύει ότι οι έμποροι των οποίων η σύμβαση προβλέπει ότι θα πρέπει να αποδέχονται τις κάρτες Visa δεν υποχρεού-

νται να αποδέχονται τις κάρτες Electron και το ίδιο ισχύει για τους εμπόρους που η συμφωνία τους προβλέπει ότι θα πρέπει να αποδέχονται τις κάρτες Electron. Ο κανόνας της αποδοχής όλων των καρτών ισχύει ανεξαρτήτως του είδους της συναλλαγής, της ταυτότητας του εκδότη, του τύπου της κάρτας που χρησιμοποιείται ή των προσωπικών χαρακτηριστικών του δικαιούχου.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

30. Με βάση τα παραπάνω η Επιτροπή προτίθεται να λάβει θετική απόφαση όσον αφορά τις διατάξεις των συμφωνιών που κοινοποιήθηκαν. Προτού όμως το κάνει αυτό καλεί τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός μηνός από τη δημοσίευση της παρούσας ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι παρατηρήσεις αυτές θα πρέπει να αποσταλούν ταχυδρομικώς στην ακόλουθη διεύθυνση με την ένδειξη COMP/D1/29.373 — Visa International:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού,
Διεύθυνση D, Μονάδα D1 (Financial Services),
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Βρυξέλλες.

η με φαξ (32-2) 296 98 07.